

ת"פ 43529/11/16 - מדינת ישראל נגד עבדלרזיק אוסמן טואר שייח

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 43529-11-16 מדינת ישראל נ' טואר שייח
לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד יהונתן גנץ

נגד

הנאשם

עבדלרזיק אוסמן טואר שייח
ע"י עו"ד יעל פינקלמן ניסן

הכרעת דין

1. מן הטעמים שיפורטו להלן החלטתי לזכות את הנאשם מן העבירה של סחר בסמים שבה הוא הואשם ולהרשיעו בעבירה של ניסיון לבצע עבירה של סחר בסמים.

האישום ותמצית הגרסאות העיקריות:

2. הנאשם מואשם בכך שב-15.11.2016 בשעה 11:37 בסמטה ברחוב נווה שאנן 9 בתל אביב מכר לאלוהו פלד סם מסוג חשיש במשקל 4.15 גרם. **כתב האישום אינו מציין מה התמורה שניתנה עבור הסם.**

3. שלושה עדים העידו בבית המשפט כמי שראו את עסקת הסמים נושא כתב האישום. כל אחד מהשלושה מסר גרסה שונה של האירועים שאירעו במעין סמטה קטנה היוצאת מרחוב נווה שאנן בתל אביב.

4. השוטר מתן דוד העיד כי לאחר מעקב שביצע צוות שוטרים שהוא נמנה עליו ואשר יתואר בהמשך, צפה בעסקת הסמים נושא כתב האישום וראה את מר פלד מוסר לנאשם שטר של ₪ 200 בצבע תכלת שהנאשם הכניסו לכיס הימני העליון של מכנסיו^[1]. אחר כך ראה לדבריו את הנאשם מוסר לפלד גוש חשיש שהוציא מכיס שמאל של הז'קט שלו ואת פלד בוחן אותו במבטו כשהוא מחזיק את גוש החשיש מול פניו^[2]. לפי דו"ח הפעולה של השוטר, הוא שמע את שיחתם של הנאשם ושל פלד שבמהלכה אמר פלד לנאשם: "אל תדאג, אני לא שוטר" ו"חומר טוב"^[3] או "זה חומר טוב"^[4]. כשראה מתן דוד שהעסקה הושלמה, נתן לדבריו לחבריו הוראת הפעלה והם קפצו יחד על הנאשם ועל פלד.

עמוד 1

5. כפי שיפורט בהמשך, פלד העיד כי אמנם כדברי השוטר מתן דוד הוא (פלד) ביקש לרכוש מן הנאשם סם, והספיק לקבל מן הנאשם את גוש החשיש לבחינתו. עם זאת טען פלד שבעת שקפצו עליהם השוטרים העסקה טרם סוכמה וטרם הושלמה והוא לא שילם עבור הסם.

6. הנאשם לעומתם טען שהוא כלל לא ניסה למכור לפלד סמים, אלא דווקא פלד הוא שביקש למכור לו סמים והציג בפניו גוש חשיש. לטענת הנאשם, בשלב שבו הציג לו פלד את הסם קפצו עליהם השוטרים והובילו אותם לחקירה. לטענת הנאשם הוא לא שילם כסף עבור הסמים שפלד ביקש למכור לו.

7. כאמור לעיל, בכתב האישום אין התייחסות מפורשת לשאלה האם פלד שילם עבור הסמים. מצד אחד נטען בכתב האישום שהנאשם מכר לפלד את הסם ומצד שני לא צוינה בו התמורה, אלא רק כי על גופו של הנאשם נמצאו 1,750 ₪. במשפט העידה התביעה מטעמה הן את פלד והן את השוטר מתן דוד על אף ההבדל המהותי בין עדויותיהם. בסיום המשפט ביקש התובע לאמץ את גרסת השוטר. עם זאת, לנוכח קושי מסוים בעדותו של השוטר שאותו אתאר בהמשך הכרעת הדין, עתר התובע לחלופין לכך שבית המשפט יאמץ את גרסתו של פלד, שלפיה אמנם ביקש לקנות סם מן הנאשם אך הוא טרם שילם עבורו.

גרסת השוטרים לאירועים:

8. שלושת השוטרים שהעידו במשפט - מתן דוד, חן ממן ומרשה פנטהון - העידו כי ביום האירוע היו בפעילות ברחוב נווה שאנן בתל אביב. ברחוב הם זיהו התנהגות חשודה של מר פלד שהסתובב ברחוב ופנה לאנשים. על בסיס ניסיונם המקצועי חשדו כי מדובר במי שמבקש לרכוש סמים. בשלב כלשהו ראו השוטרים לדבריהם את פלד יוצר קשר עם הנאשם. הנאשם ביקש מפלד להרים את חולצתו (לפי פרשנות השוטרים עשה זאת על מנת לוודא שפלד אינו שוטר), ואז הם פנו יחדיו אל סמטה צדדית. לפי עדותו של השוטר מתן דוד הוא נעמד לצד פח גלי שמשמש כקיר בין אחת החנויות לבין הסמטה שאלה נכנסו פלד והנאשם, הפנה את ראשו לאחור לתוך הסמטה והציץ לכיוונם^[5]. לדבריו, הוא נמצא במיקום

זה במרחק של כ-5 מטרים מפלד ומן הנאשם בעת שביצעו את העסקה^[6]. וראה היטב את המתרחש^[7]. כאמור לעיל, כשראה שהעסקה הושלמה במסירת הסם מן הנאשם לפלד (כמתואר בפסקה 4 לעיל) נתן הוראת הפעלה לשאר השוטרים. הוא עצמו זינק לסמטה ומייד אחריו זינק גם השוטר פנטהון. השוטר מתן דוד תפס את הנאשם והשוטר פנטהון תפס את פלד שהספיק להשליך את הסם מידיו. פנטהון תפס את הסם לכאורה כשהוא אוחז בו באמצעות כפפות, סימן אותו ושקל אותו ומצא שמשקלו 4.2 גר' ברטון^[8]. השוטר מתן דוד היה לדברי השוטרים העד היחיד מביניהם לעסקה, אך גם פנטהון ראה את פלד משליך את גוש החשיש מידיו^[9].

עדותו של אליהו פלד

9. מדו"ח הפעולה של השוטר חן ממ^[10] עולה כי מייד כשהגיע למקום שבו התבצעה לפי הטענה עסקת הסמים אמר לו פלד שהוא: "בסך הכל קנה חשיש" ולאחר שהשוטר הזהיר אותו שדבריו יכולים לשמש נגדו הוסיף פלד: "אז קניתי חשיש מסודני". פלד לא נחקר במשפט על אמירותיו אלה.

10. העד אליהו פלד העיד בעדותו הראשית כי הלך לקנות חשיש בתחנה המרכזית. בעדותו בבית המשפט אמר כי אינו זוכר אם פנה אל הנאשם או שהנאשם פנה אליו (כך אמר גם בחקירתו הנגדית וגם בעימות שנערך בתחנת המשטרה^[11]). לדבריו, רצה לרכוש כמות קטנה של סם בשווי 50 ₪ ואילו הנאשם הוציא חתיכה גדולה יחסית של כ-4 גרם. לטענתו, הסתכל על חתיכת הסם שהציע לו הנאשם והם דנו במחיר הסם. בשלב זה קפצו עליהם השוטרים והשתלטו עליהם, בעוד הוא הספיק "להעיף" מידו את חתיכת הסם לפני סיום ההשתלטות. העד הכחיש את טענת הנאשם שדווקא הוא (פלד) שביקש למכור את הסמים. יצוין עם זאת, שבעדותו הראשית הייתה הכחשתו עקיפה בתחילה (בדומה לתגובתו בעימות בתחנת המשטרה^[12]):

"ש. אוסמן אומר שאתה מכרת לו סמים, מה יש לך להגיד על זה?
ת. מה יש לי להגיד על זה? לא יודע, זה נשמע הגיוני שהסתובבתי בתחנה המרכזית ומכרתי חשיש לסודני?
ש. אני מטיח בך. אני אומר לך שהנאשם אומר שמכרת לו סמים. מה אתה אומר על זה?
ת. לא יודע. מי שמכר את האזור יודע שאני... זה לא בדיוק סיטואציה שאני אוכל לשרוד שם להסתובב או למכור. זה לא נכון".

11. בחקירתו הנגדית סיפר פלד שבשעת האירוע היה שיכור אחרי לילה של בילוי^[13] או של עבודה כברמ^[14]. לדבריו, הגיע לתחנה המרכזית באופניים חשמליים והם נגנבו כשעה-שעתיים לפני האירוע נושא כתב האישום^[15]. הוא סבור שבמקום עצמו היה כחצי שעה, אך אינו בטוח בכך כיוון שהיה שיכור^[16] ומסטול כולל בזמן החקירה^[17] אם כי לא היה "מחוק"^[18] (יצוין שמצפייה בתיעוד וידאו של העימות^[19] התרשמתי כי פלד היה כשיר לחקירה). לדבריו, הגיע לתחנה בסביבות 6:30, בשעה 7:00 לערך נגנבו האופניים החשמליים, והמעצר היה בסביבות 9:00^[20]. כאשר הפנתה הסניגורית את תשומת לבו לכך שהמעצר היה ב-11:15 אמר שאינו זוכר את לוח הזמנים המדויק אלא את רצף האירועים בלבד וש"לקח כמה שעות עד שהצלחתי להתארגן"^[21]. העד הוסיף כי אינו בטוח אם נכונה הטענה שטען בחקירת המשטרה שלפיה הנאשם לחש לו פססס ברחוב, ואמר כי יתכן שדווקא הוא פנה לנאשם^[22]. העד הכחיש את טענתו של השוטר מתן דוד שהוא (פלד) שילם לנאשם. לדבריו, הנאשם ביקש 250 ₪ וזה היה יקר מדי עבורו^[23]. פלד טען כי בעולם הסמים מקובל לקבל את הסם לבחינה בטרם רכישתו ולהתמקח על המחיר^[24]. בבית

^[25] המשפט לא זכר פלד אם שוחח עם הנאשם אודות האופניים בטרם פנו לעסוק בענייני הסמים. במשפט לא זכר גם העד מהיכן הוציא לטענתו הנאשם את הסמים בטרם מסרם לו, אך אמר שיש

סבירות גבוהה שהיה זה מכיס המכנסים אם כך אמר בחקירת המשטרה ביום האירוע^[26]. יצוין עם זאת כי מצפייה בקלטת העימות בין פלד לנאשם עולה כי גם בחקירה הוא לא היה בטוח בכך, אך לבסוף אמר שהנאשם הוציא את הסם מן הכיס ונראה כי סימן אל הכיס הימני הקדמי של מכנסיו. העד אמר כי אינו זוכר שהרים את החולצה כדי להראות לנאשם שאינו שוטר והכחיש נחרצות כי אֶפְשָׁר לנאשם לערוך

עליו חיפוש כדי לוודא שאינו שוטר^[27]. אם ירדתי בהקשר זה לסוף דעתו של העד הוא סבור כי אין סיכוי שהנאשם היה יוצר איתו קשר אם חשד בו שהוא שוטר, ולכן הוא סבור שלא הייתה התרחשות כזו. בחקירתו הנגדית היה העד נחרץ בהכחשתו את גרסת הנאשם שלפיה דווקא הוא (כלומר, פלד) שביקש למכור סמים לנאשם:

"ש. ... יכול להיות מצב שאתה החזקת חשיש ביד והצעת למכור?
ת. אין סיכוי בעולם.

ש. את הסמים בכל זאת מצאו עליך. אתה החזקת אותם. אתה זרקת אותם. יכול להיות שאתה אחרי המסיבה באת מסטול, גנבו לך אופניים, רצית קצת כסף או להסתדר עם הנסיעה ואז אמרת טוב אני אתן את הסם הזה כדי ש...

ת. אין אפשרות כזאת. גם אם היתה לי מחשבה לעשות כזה דבר, זה טריטוריה שהיו דוקרים אותי אחרי

דקה. גם כאילו מה, אני אמכור ליבואן?"^[28] –

עדות השוטר מתן דוד בקשר לשטר הכסף:

12. כאמור לעיל, בין עדותו של השוטר מתן דוד לעדותו של עד התביעה פלד היה הבדל מהותי בשאלה האם פלד שילם עבור הסם שלפי עדויות שניהם קיבל מהנאשם. השוטר מתן דוד הוא למעשה העד היחיד שהעיד שפלד שילם לנאשם עבור הסם. כחלק מבחינת גרסתו של השוטר מתן דוד בעניין זה נשאל העד אודות ממצאי החיפוש על הנאשם. מסתבר שבכיסו של הנאשם נמצאה חבילת שטרות מקופלים יחדיו (1,750 ₪ בסך הכל) ובהם גם שטר כחול של 200 ₪, אך לא נמצא כל שטר נפרד מחבילת שטרות זו. יצוין שהשוטר לא טען שראה את הנאשם מוציא את חבילת השטרות מכיסו, משלב בה את השטר הנוסף ומקפלים יחד בשנית, ולא ידע להסביר כיצד הגיע אם כן השטר אל תוך חבילת השטרות המקופלים^[29]. המשטרה גם לא בדקה האם טביעות האצבע של פלד נמצאות על גבי שטר כלשהו שנמצא אצל הנאשם.

עדות הנאשם:

13. בעדותו הראשית בבית המשפט העיד הנאשם שביום האירוע חזר מעבודתו הלילית וירד מהאוטובוס עם האופניים החשמליים שלו באזור נווה שאנן כיוון שביקש לתקן את הטלפון שלו, ועבר מחנות לחנות לשם כך. לטענתו, ראה ברחוב שניים מהשוטרים ("הבטחון") שהעידו במשפט שהיו מוכרים לו מהעבר, וצוין שהוא אינו חושש מן המשטרה. יצוין שגם בחקירת המשטרה טען הנאשם שהכיר את השוטרים עוד טרם האירוע וזיהה אותם ברחוב ואף הוסיף שגם כאשר השוטרים זינקו עליו ועל פלד הוא לא ניסה לברוח מפניהם כיוון שזה היה מציירו כאשם^[30]. לטענתו, פלד פנה אליו ב"פסס פסס", ואמר לו שגנבו לו את האופניים החשמליים. בתחילה ביקש את עזרתו במציאת האופניים ולאחר מכן ביקש את עזרתו בכסף^[31]. **בדבריו אלה סתר הנאשם את דבריו בחקירת המשטרה (בהודעה ובעימות) שלפיהם פלד פנה אליו ברחוב בשאלה אם הוא מוכר חשיש, ורק אחרי שהוא השיב לשאלה זו בשלילה סיפר לו פלד שגנבו לו את האופניים^[32].** לדברי הנאשם, מכך שפלד קפץ מנושא לנושא הבין שהעניין הוא אחר בכלל וניסה להתרחק ממנו כדי להבהיר שהוא לא מעוניין לסייע לו, אך פלד הלך אחריו וקרא לו להיכנס עמו לסמטה. **גם טענות אלה שטען הנאשם במשפט, אשר לפיהן ניסה להתחמק מפלד, כלל לא עלו בעדותו בחקירת המשטרה מייד לאחר האירוע^[33].** לדברי הנאשם בעדותו בפניי, בסמטה הוציא פלד את החשיש והציע לו לקנות אותו, והוא שקל לעשות כן: "הוא אמר לי שהוא רוצה למכור לי חשיש ואז הוא הוציא לי והוא מחזיק את זה מול הפנים שלו ומראה לי כדי שאני אקנה ממנו. אני הייתי מעשן פעם ב... חשבתי אולי בן אדם רוצה עזרה, אקנה ממנו, לא קניתי^[34]". **בחקירת המשטרה טען באופן נחרץ יותר שלא רצה גם לקנות סמים:** "אני לא רוצה לקנות גם"^[35]. לטענת הנאשם, הכסף שנתפס אצלו הוא כסף לשכר דירה (בטעות נרשם בפרוטוקול במקום אחד שהוא קיבל את הכסף מבעל הבית), ולדבריו אין הגיון שאם ביקש למכור סמים יסתובב עם סכום כזה בכיסו. עוד הוסיף בעדותו הראשית שהוא שאל את פלד ברחוב אם הוא מהמשטרה, ופלד השיב בשלילה.

14. בחקירתו הנגדית סיפר הנאשם שכשחזר מן העבודה ירד מהאוטובוס בנווה שאנן כדי לתקן את הטלפון כי הרחוב נמצא בדרך לביתו ברחוב קיבוץ גלויות. לדבריו, באותה תקופה גר עם שותף בדירה שדמי השכירות הכוללים עליה 3,000 ₪ והיה עליו לשלם לבעל הבית את חלקו בשכר הדירה (מחצית הסכום הכולל) בין ה-12 ל-18 בכל חודש. לטענתו, קבע עם בעל הבית לפגוש אותו באותו יום בשכונה ליד הבית. הנאשם לא סיפק כל ראייה תומכת לטענות אלה - לא חוזה שכירות ולא ראייה כלשהי שקבע להיפגש באותו יום עם בעל הבית. הנאשם העיד עוד כי לא ראה שפלד הוציא את החשיש מן הכיס, אך ראה אותו בידו^[36]. בחקירה הנגדית אמר גם הנאשם כי אינו זוכר אם ברחוב פנה אליו פלד וביקש לקנות ממנו חשיש. לדבריו, הוא זוכר שבתחילה ביקש ממנו פלד עזרה בעניין האופניים^[37]. תשובותיו בעניין זה בחקירה הנגדית לא היו ברורות ואחידות וקשה להבין מן הפרוטוקול מה טענתו בעניין זה - האם פנה אליו בתחילה פלד ושאל אם הוא מוכר חשיש או שלא עשה כך^[38]. לעניין הרמת החולצה של פלד, טען הנאשם כי פלד הרים אותה מיזמתו כדי להמחיש לו שאינו שוטר. הנאשם הסביר זאת בכך שפלד ראה שהוא השאיר את האופניים החשמליים שלו בחנות שבה ביקר וכנראה חשב שאופני הנאשם גנובים, ולכן

פלד חשב שהוא יחשוש מפניו כשוטר אם ישאל אותו על אופניים חשמליים^[39]. לטענת הנאשם, פלד הרים את החולצה עוד לפני שהוא (הנאשם) שאל אותו אם יש לו אקדח^[40]. ובמקום אחר בעדותו אמר שקודם פלד אמר שאין לו אקדח ורק אז הוא עצמו אמר שאמנם אין לפלד אקדח. **גם בסוגיה זו סתר הנאשם את עדותו בחקירת המשטרה שלפיה הוא שביקש מפלד להרים את חולצתו כדי לראות אם יש ברשותו אקדח^[41]. יתר על כן, כאשר התבקש הנאשם בחקירת המשטרה להסביר מדוע חשש שפלד הוא שוטר אם כלל לא ביקש למכור לו סמים השיב הנאשם בתחילה: "זה שאלה טובה" ואחר כך מסר תשובה מפותלת לשאלה זו^[42]. בחקירת המשטרה גם אמר הנאשם כי אילו היה ברשותו חשיש לא היה הולך עם אדם שחשש שהוא שוטר^[43]. לשאלה מדוע נכנס לסמטה אחרי פלד לאחר שלדבריו ניסה להתחמק ממנו השיב הנאשם בחקירתו הנגדית: "הוא קרא לי. חשבתי שאולי יש לו עוד משהו, מה הוא רוצה ממני"^[44]. במשטרה העיד בהקשר זה כי חשב שפלד מבקש לקבל ממנו עזרה חוקית^[45]. כמובן, בכך אין להסביר את הכניסה לסמטה צדדית.**

15. יש לציין כי בעימות שנערך ביניהם (ת/3) לא הביע איש מהמעורבים בעסקת הסמים כעס על כך שהאחר מפליל אותו כמוכר. עם זאת, פלד הביעה פליאה גדולה על החשד המופנה כלפיו שמכר חשיש בתחנה המרכזית. הנאשם לא הביע כעס כלפי פלד ולא היסס לטעון שפלד הוא הסוחר אולם בסיום העימות כשנשאל על מקור הסמים העדיף לענות תשובה עקיפה בלבד:

"ש. הוא אמר שזה בא ממך החשיש.

ת. לא בא ממני.

ש. ממי בא?

ת. אני לא קונה ולא מכר.

ש. ממי זה בא?

ת. ביטחון מיד של מי תפס?"^[46]

חוות הדעת בדבר החומר שנתפס:

16. לפי חוות דעת המטה הארצי החומר שהועבר לבדיקה בתיק זה הוא חשיש במשקל 4.15 גרם. [47]

ראיות שלא נאספו על ידי המשטרה ופגמים בראיות שנאספו:

17. כאמור לעיל המשטרה לא בדקה אם טביעות אצבע של פלד נמצאות על אחד השטרות שנתפסו בחזקת הנאשם. המשטרה גם לא בדקה האם על גוש החשיש שהיה בידיו של פלד נמצאות טביעות אצבע של הנאשם, שלפי הטענה מסר לו גוש זה. כל אחת מבדיקות אלה הייתה עשויה לספק הוכחה

עמוד 6

ניצחת לנכונות אחת הגרסאות המפלילות (של פלד או של השוטר מתן דוד).

18. שרשרת הראיות של החומר שנתפס עד שלפי הטענה הגיע ונבדק במעבדה אינה מושלמת - מרשה פנטהון תפס את החומר וסימנו, מתן דוד העביר את החומר לחוקר ארז ברהום. החומר הועבר לבדיקת המעבדה על ידי שלמה הראל בצירוף מכתב מלווה של החוקר ברהום, אך אין תיעוד של העברת החומר מברהום להראל. עם זאת הסימון על גבי המוצג זהה לזה שרשם עליו מרשה פנטהון.

19. בדו"ח הפעולה של השוטר מתן דוד הודפסה השורה שלפיה מסר את הראיות לחוקר עוד בטרם ביצע פעולה זו. שם החוקר שאליו הועברו לפי הטענה הראיות הוסף מאוחר יותר בכתב יד. לדברי השוטר מתן דוד, החוקר ארז ברהום הוסיף בעצמו את השם לאחר המסירה^[48] והוא לא רואה בכך כל פגם.

20. המשטרה לא בדקה את סרטי האבטחה של חנויות הטלפונים שלטענת הנאשם ביקר בהן ביום האירוע, אף על פי שהוא נשאל בחקירה אם בדיקת הצילומים תאמת את טענותיו.

הערכת הראיות וקביעת העובדות:

21. מבין שלושת העדים להתרחשות העבריינית, שניים - הנאשם ופלד - הם בעלי אינטרס אישי מובהק ואילו השוטר מתן דוד הוא נעדר אינטרס אישי בשאלה מי מבין שני המעורבים מכר את הסמים ומי קנה אותם, ולכן קיימת הנחה ראשונית שעדותו תהיה מוטה פחות. גם בעדותו בפני השאיר השוטר רושם של מי שמבקש לבצע את עבודתו בלבד, וניכר היה שהוא אף אינו מנסה להבין את מטרתן של השאלות שנשאל, אלא להשיב עליהן כמיטב זכרונו והבנתו (ראו להלן התייחסות לעדותו בעניין חבילת השטרות המקופלים בכיסו של הנאשם). לא מצאתי כל סיבה לחשוד במהימנותו של העד.

22. לעומת השוטר, הן פלד והן הנאשם הם כאמור בעלי אינטרס אישי בהכרעה העובדתית. בעדויות של שניהם נפלו פגמים. כך למשל טעה פלד בתיאור לוח הזמנים שלו ביום האירוע, לא זכר מי פנה אל מי ברחוב, לא זכר את עניין הרמת החולצה, ולא היה בטוח מהיכן הוציא הנאשם את הסם לטענתו וכשהעיד על כך סימן כיס אחר מזה שתיאר השוטר. פלד גם סיפר בעצמו כי בעת התרחשות האירועים לא היה במלוא חושיו, כיוון שהיה לאחר לילה של סביאה. עם זאת, גרסתו של פלד כמכלול הייתה סדורה והגיונית - הוא ביקש לקנות סם ולכן נכנס עם הנאשם לסמטה אחרי הקשר הראשוני שנוצר ביניהם ברחוב.

23. עדותו של הנאשם לקתה לא רק בסתירות אלא בחוסר הגיון בנקודות מרכזיות שלה. כך למשל בעדותו במשטרה ובעימות סיפר כי בתחילת המפגש ביניהם ברחוב שאל אותו פלד אם הוא מוכר סמים. מעבר לכך שבעדותו הראשית במשפט טען שפלד פנה אליו ברחוב בעניין האופניים החשמליים ולא בעניין

הסמים, ואחר כך בחקירה הנגדית לא נתן תשובות ברורות בעניין זה, הרי שלא ניתן להבין איך מפגש שבראשיתו פלד שאל את הנאשם אם הוא מוכר סמים הסתיים בכך שפלד הציע לנאשם לקנות ממנו סמים. הנאשם גם תיאר באופנים שונים את הסיטואציה שבה הרים פלד את חולצתו כדי להוכיח לו שאינו שוטר. יתר על כן, לנאשם אין כל הסבר מניח את הדעת מדוע חשש מפני פלד כשוטר אם לא היו לו עצמו כוונות עברייניות כלשהן. זאת ועוד, הגרסה שמסר הנאשם בבית המשפט שלפיה ניסה להתחמק מפלד לאחר שזה ביקש לקנות ממנו סמים לא רק שלא נזכרה כלל בהודעתו בחקירה, אלא שהיא גם בלתי סבירה. מה הפריע לנאשם לנתק מגע מפלד? מדוע נכנס אחריו לסמטה אם לא הייתה לו כוונה להתקשר איתו בעסקת סמים והוא ניסה להתחמק ממנו, והרי אין הוא טוען שפלד כפה עליו את הכניסה לסמטה? גרסתו של הנאשם שלפיה חשב שפלד רצה את עזרתו בעניין חוקי אף היא תמוהה, שהרי אם אמנם היה כך, מדוע היה עליהם להיכנס לסמטה צדדית? גרסתו של הנאשם שלפיה שקל לקנות מפלד סמים כדי לעזור לו הופיעה רק בבית המשפט ולא בחקירה והיא תמוהה בפני עצמה. כל שפירטתי בפסקה זו מוליך אותי לדחיית גרסתו של הנאשם כבלתי אמינה.

24. כאמור לעיל, עדותו של השוטר מתן דוד נתפסה בעיני כמשוחררת מאינטרס וכנה. עם זאת, אינני יכול לאמץ אותה במלואה. כוונתי היא למה שנוגע לעניין התשלום עבור הסם. לכך שתי סיבות - ראשית, עדותו של מתן דוד בעניין זה סותרת את עדותו של פלד שהובא אף הוא כעד מטעם התביעה, וטען כאמור שכלל לא שילם עבור הסם. עד התביעה פלד היה נחרץ ועקבי בעניין זה הן בחקירת המשטרה והן בעדותו במשפט. התובע לא ניסה לערער את עדותו בנקודה זו אף כי אולי היה יכול לעשות כן בהתבסס על דו"ח הפעולה של חן ממן שבו נרשמה תגובתו הראשונית של פלד, שלפיה קנה את הסם, אמירות אשר לטענת התובע הן קבילות בהתאם להוראות סעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971. ואולם גם אם אמירות אלה הן קבילות בשל מועד אמירתן ונושאן, אינני מוצא מקום להסתמך על אמירות אלה שאיש מן הצדדים לא שאל עליהן את פלד בבית המשפט כפי שראוי היה לעשות. סיבה שנייה לכך שאינני מאמץ את עדותו של השוטר מתן דוד אודות התשלום של פלד עבור הסמים היא שבמהלך עדותו בבית המשפט הדגים השוטר כי בחיפוש שערך על הנאשם מצא חבילת שטרות מקופלים יחדיו ובהם גם שטר כחול של 200 ₪ התואם את השטר שהוא טוען שפלד מסר לנאשם. אני מקבל בהקשר זה את טענת הסניגורית כי אדם שאין לו כישורים מיוחדים של זריזות ידיים אינו יכול להכניס שטר לכיסו ולשלו בו בתנועה אחת לתוך חבילת שטרות מקופלים יחדיו, ולשם כך עליו להוציא את השטרות, ליישרם, לצרף את השטר ולקפלם בשנית. לכך מצטרפת העובדה שהמשטרה לא בדקה טביעות אצבע על גבי השטרות ואין לשטר הכחול שנמצא בין השטרות שהיה באותה חבילה בכיסו של הנאשם שום מאפיין מיוחד המאפשר לזהותו ככזה שהועבר מפלד. נראה אם כן, כי לא בכדי לא צוין בכתב האישום התשלום הנתען.

25. העובדה שמצאתי שעל בסיס עדותו של השוטר מתן דוד לא ניתן לקבוע כי פלד אמנם שילם לנאשם, אינה משמיטה את הקרקע מתחת לכל עדותו ואף לא מתחת לכל החלק שלה העוסק בתצפית שלו על עסקת הסמים, אלא רק מפחיתה ממשקלה של העדות לעניין הדברים שראה השוטר. יש להדגיש שאת הוראת ההפעלה נתן השוטר מייד לאחר שראה לדבריו את העברת הסם, שאין מחלוקת שאכן נמצא בידיו של פלד בעת שהשוטרים הסתערו עליו. כך שגם אם התצפית נערכה בתנאים שאינם מיטביים, ולכן

נפלה אולי טעות בתיאור שמסר בעניין העברת שטר הכסף בחלק הראשון של העסקה לפי תיאורו, אין בכך כדי ללמד בהכרח שהשטר לא יכול היה לראות כלל את ההתרחשויות וטעה גם לגבי החלק השני שלה לפי תיאורו - חלק שהיה צמוד בזמן להסתערות על המעורבים. יצוין גם שבהקשר של העברת הסם ובחינתו על ידי פלד, עדויותיהם של פלד ושל מתן דוד קרובות מאד (ההבדל הוא רק בשאלה מהיכן הוציא הנאשם את הסם, עניין שפלד לא היה נחרץ לגביו).

26. עדותו של פלד אף היא לא הייתה מושלמת כפי שתיארתי לעיל. יתכן גם שכמי שבעבר היה מכונה "מעורב בעבירה" ממילא דרשה עדותו תוספת ראייתית שתחזק אותה (ראו יעקב קדמי, **על הראיות**, חלק ראשון (2009), עמ' 216 ו-461). בלי קשר לדרישה פורמאלית זו, מדובר כמובן בעד בעל אינטרס ממשי בשאלה מי היה הקונה ומי היה המוכר בעסקת הסמים נושא כתב האישום, ולכן יש להיזהר מלבסס הרשעה על עדותו בלבד.

27. אף על פי שאף אחת מן העדויות של פלד ושל מתן דוד לא הייתה מושלמת, הרי שצירוף שתיהן יחד מספיק כדי לבסס ממצאים נגד הנאשם שאת גרסתו מצאתי כאמור לעיל בלתי אמינה.

28. אכן כפי שפירטתי לעיל, חקירת המשטרה בתיק זה לא הייתה מיטבית, ויתכן שניתן היה לחסוך את המשפט כולו אילו נערכו בדיקות טביעות אצבע על גבי הסם ועל גבי שטרות הכסף. ואולם, כידוע אין התביעה חייבת להביא את הראיות המיטביות או המרביות כדי לבסס הרשעה, אלא להוכיח אותה מעבר לספק סביר (לענין זה ראו למשל: ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006)). בדיקה של מצלמות האבטחה בחנויות הטלפונים אמנם הייתה יכולה לאשש או להפריך את הנסיבות הכלליות שתיאר הנאשם, אך לא הייתה רלבנטית לקביעת אשמתו. אשר לפגם בדו"ח הפעולה של מתן דוד בכך שכתב שהעביר את המוצגים לחוקר עוד בטרם עשה כן, הרי שאמנם מדובר בהתנהגות בלתי תקינה, אך אין בה כדי להוביל למסקנה שיש לדחות את האמור בדו"ח - באשר להעברת החומר לחוקר ובכלל. מדובר בפגם המשליך במידת מה על משקלה של עדותו של מתן דוד שממילא אינני נותן לה משקל מלא בשל עדותו לעניין התשלום, שאותה אינני מאמץ.

29. התלבטתי בשאלה האם לקבוע כי הוכח שהחומר שנתפס הוא אמנם חשיש. התלבטותי נבעה מכך שאני סבור שעל מנת למנוע טעויות יש לגרום לשוטרים לתעד בצורה מדויקת את הטיפול במוצגים, ולשם כך על בית המשפט לבחון בקפידה את שרשרת העברת המוצג לבדיקה. עם זאת, בתיק זה מצאתי כי הוכח שהחומר שנתפס הוא אמנם חשיש. ראשית, הפגמים בשרשרת העברת המוצג הם קלים יחסית. שנית, סימון המוצג עם תפיסתו ובעת בדיקתו היו זהים. שלישית, משקלו ברוטו של החומר על ידי השוטר מרשה פנטהון היה 4.2 גר' ומשקלו במעבדה 4.15 גרם. לכל אלה מצטרפת העובדה שהן הנאשם והן פלד העידו בבית המשפט שמדובר היה בחשיש. כמובן, לעדותו של מוכר סם בבית המשפט כי החומר שמכר הוא חשיש יש משקל ראייתי, וכך גם לעדותו של נאשם בבית המשפט, שהרי עובדה שנאשם מודה בה בבית המשפט רואים אותה כמוכחת [49].

30. השורה התחתונה היא שאני קובע שגרסת הנאשם היא בלתי סבירה ובלתי אמינה, ואני מקבל את גרסת העד פלד שמקבלת סיוע בעדותו של השוטר מתן דוד. כלומר, אני קובע שפלד והנאשם נכנסו במועד הרלוונטי לסמטה הרלוונטית כדי לבצע עסקת סמים. הנאשם מסר לפלד גוש חשיש במשקל 4.15 ג', אך לא רק שהעסקה לא הושלמה, אלא שפרטי העסקה טרם סוכמו - כלומר, טרם נקבעה כמות הסם שתימכר ומה יהיה מחירה.

איזו עבירה התגבשה:

31. אין ספק כי העובדות שאותן קבעתי מלמדות על ניסיון של הנאשם למכור חשיש במשקל של 4.15 גר' לפלד.

32. התובע טען כי גם אם לא הועבר התשלום מדובר בעבירה מושלמת של "עסקה אחרת" ולא בעבירה נגזרת של "ניסיון לסחר בסם". בטענתו זו הסתמך התובע על ההלכות הוותיקות בעניין החלופה של "עסקה אחרת" שבסעיף העבירה (ראו לעניין זה: יעקב קדמי, **על פקודת הסמים המסוכנים** (2007), עמ' 188 ופסקי הדין הנזכרים שם). ואולם, כמפורט לעיל לפי גרסתו של פלד שאותה אימצתי, לא רק שהוא לא שילם לנאשם עבור הסם, אלא שהעסקה כלל טרם סוכמה, שכן הוא התכוון לרכוש כמות קטנה יותר של סם מזו שהנאשם מסר לבחינתו. כלומר, לא נעשתה כל עסקה ביניהם, ומעשהו של הנאשם לא יצא מגדר הניסיון לסחר בסם.

33. השורה התחתונה היא שאני מזכה את הנאשם מן העבירה המושלמת שבכתב האישום ומרשיע אותו בעבירה הנגזרת של ניסיון לסחר בסם לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 בצירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, 23 בינואר 2018, במעמד הצדדים.

[2] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 5, ש' 22-23 ות/12, עמ' 2.

[3] דו"ח הפעולה ת/12.

[4] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 5, ש' 26.

[5] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 5, ש' 20.

[6] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 5, ש' 18.

[7] ת/12, עמ' 2.

[8] ת/4

[9] ת/4

[10] ת/13

[11] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 28. ת/3, עמ' 2, ש' 36.

[12] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 22, ש' 21-16 וכן ת/3, עמ' 2, ש' 24 ואילך.

[13] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 22, ש' 24-27.

[14] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 31.

[15] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 22, ש' 28 ואילך.

[16] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 1-7.

[17] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 29.

[18] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 31.

[19] 11/ת

[20] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 11-17.

[21] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, 15-22.

[22] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 23, ש' 27 עד עמ' 24, ש' 5.

[23] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 25, ש' 1-2.

[24] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 25.

[25] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, החל בעמ' 25, ש' 30.

[26] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 26, ש' 17-26.

[27] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, החל בעמ' 26, ש' 30.

[28] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, עמ' 27, ש' 16-22.

[29] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017 החל מעמ' 13, ש' 6 ועד לסיום החקירה החוזרת ובה ההתייחסות להדגמה שערך העד.

[30] 1/ת, עמ' 2, ש' 15 ואילך.

[31] פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, עמ' 34, ש' 13 ואילך.

[32] 1/ת, עמ' 2, ש' 13. 3/ת, עמ' 2, ש' 12 ואילך.

[33] ראו עדותו 1/ת

[34] פרוטוקול הדיון מ-10.12.2017, עמ' 34, ש' 22-24.

[35] ת/1, עמ' 4, ש' 79.

[36] פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, עמ' 36, ש' 30.

[37] פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, עמ' 37, ש' 1-3.

[38] פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, עמ' 37, ש' 1-15.^[38]

— פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, החל בעמ' 37, ש' 21.^[39]

— פרוטוקול הדיון מיום 10.12.2017, עמ' 38, ש' 11.^[40]

[41] ת/1, עמ' 3, ש' 52.

[42] ת/1, עמ' 3, החל בשורה 65.

[43] ת/1, עמ' 3, ש' 47-48.

[44] פרוטוקול הדיון מיום 10.12.107, החל בעמ' 38, ש' 21.

[45] ת/1, עמ' 3, ש' 69.

[46] ת/3, עמ' 4, ש' 69-74.

[47] ת/9

[48] פרוטוקול הדיון מיום 13.11.2017, החל בעמ' 6, ש' 8.

[49] סעיף 154 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982.